

opusdei.org

Homilija Benedikta XVI pred 800.000 mladih vjernika

Köln 21/08/05 Donosimo homiliju koju je Sveti Otac izrekao na euharistijskom slavlju prilikom završetka Svjetskog dana mladeži 2005.

8.03.2006.

Draga mladeži:

Sinoć smo, pred svetom Hostijom, u kojoj se Isus daje nama za kruh, koji iznutra nosi i hrani naš život, krenuli putem unutarnjeg klanjanja. U

Euharistiji, pak, klanjanje treba postati sjedinjenje. S euharistijskim slavljem nalazimo se u Isusovu «času», o kojemu govori i Ivanovo Evanđelje. Po Euharistiji taj njegov «čas» postaje naš čas, nazočnost među nama. Zajedno s učenicima on je svetkovao večeru beskvasnih kruhova – Pashu - koju Izraelci slave na spomen oslobađanja pod Božjim vodstvom iz ropstva. Isus slijedi obrede Izraelaca. Izgovara nad kruhom molitvu zahvale i blagoslova. Ali ipak se događa nešto Novo. On zahvaljuje ne samo za velika djela u prošlosti, nego i za vlastitu proslavu koja će se ostvariti po Križu i uskrsnuću. Učenicima se obraća riječima koje su srž Zakona i Proroka: «Ovo je moje tijelo koje će se za vas predati. Ovaj kalež je Novi Savez u mojoj krvi». Razdijelivši im kruh i dajući im kalež istodobno ih obaveže da uvijek isto čine i izgovaraju na spomen onoga što je On govorio i radio taj čas.

Što se dogodilo? Kako Isus može razdijeliti svoje tijelo i krv? Time što kruh čini svojim tijelom i vino svojom krvi i daje ih, unaprijed je preuzeo svoju smrt, prihvatio ju je iznutra i preobrazio je u čin ljubavi. To je ta stvarna pretvorba koja se dogodila u dvorani Posljednje večere i koja treba pokrenuti proces preobrazbe čiji je konačni cilj preobrazba svijeta tako da Bog bude sve u svemu.

Oduvijek su ljudi očekivali u svojim srcima neku promjenu, promjenu svijeta. A ovo je sada središnji čin preobrazbe, koji doista sam može obnoviti svijet; nasilje se pretvara u ljubav i na taj način smrt u život. Budući da ovaj čin pretvara smrt u ljubav, smrt kao takva već je, možemo tako reći, duboko ranjena, pa od sada nadalje ne može imati posljednju riječ. To je, takoreći, cijepanje jezgre u najvećoj dubini same biti - pobjeda ljubavi nad

mržnjom, pobjeda ljubavi nad smrću. Samo tom najdubljom unutarnjom eksplozijom dobra, koje svladava zlo, može započeti lanac preobrazbi koji postupno preoblikuje svijet. Sve ostale promjene su površne i ne spašavaju. Zbog toga mi govorimo o spasenju: Ono krajnje nutarnje i nužno već se dogodilo te možemo stupiti u to dogažanje. Isus svoje tijelo može podijeliti, jer zaista daje sama sebe.

Ta prva temeljna pretvorba nasilja u ljubav, smrti u život, vodi za sobom ostale promjene. Kruh i vino se pretvaraju u Tijelo i Krv.

Na toj točki pretvorba se ne može zaustaviti, ona tu potpuno započinje. Tijelo i Krv Kristova daju nam se da i mi time budemo promijenjeni. Mi sami trebamo postati Tijelo Kristovo, po krvi preobraženi s njime. Svi jedemo jedan kruh i to znači da međusobno postajemo jedno.

Klanjanje tako, rekli smo, postaje sjedinjenje.

Bog više nije pred nama tek netko potpuno Drugi. On je u nama i mi u njemu. Njegova dinamika nas prožima i preko nas želi se proširiti na druge i na cijeli svijet da njegova ljubav bude dominantno sredstvo u svijetu. Otkrivam jednu lijepu aluziju koja se nazire kod Posljednje Večere, a dolazi od razlike između grčkog i latinskog značenja riječi «klanjanje». Grčka riječ je «proskynesis».

Označava znak predanja ili podvrgavanja, prepoznavanja Boga kao našeg istinskog puta čije norme smo spremni slijediti. To znači da sloboda nije uživanje u životu, smatrati sebe potpuno samostalnim, već usmjeriti se prema istini i dobru tako da i mi postanemo istiniti i dobri. Taj korak je potreban, iako mu se naša potreba za slobodom protivi u prvom momentu. Učiniti je potpuno našom će biti moguće samo

u slijedećem koraku koji nam se predočava na Posljednjoj večeri. Latinska riječ klanjanje je ad- oratio, dodir usta na usta, poljubac, zagrljaj i prema tome znak ljubavi. Tako predanje postaje zajedništvo jer onaj kojemu se predajemo je Ljubav. Tako predanje poprima smisao jer nam ne nameće neobične stvari već nas oslobađa u najintimnijem dijelu nas samih.

Vratimo se ponovo Posljednjoj večeri. Novost koja se tamo potvrdila, bila je u novom smislu stare molitve blagoslova za Izrael, koja sada postaje riječ pretvorbe i daje nam mogućnost sudjelovanja u «času» Krista. Isus nam nije dao zadatak da ponovimo večeru Pashe, koja s obzirom da je godišnja ne može se ponavljati po želji. Dao nam je zadatak da uđemo u «njegov čas». U nj ulazimo po riječi svete moći pretvorbe, koja se ostvaruje putem molitve zahvale, koja nas povezuje s

Izraelom i sa svom poviješću Božjega spasenja, a u isto vrijeme nam donosi novost na koju je ova ranija molitva u svojoj najvećoj dubini ukazivala. Ta molitva, nazvana u Crkvi «molitva euharistije», čini prisutnom Euharistiju. Riječ je o snazi, koja pretvara plodove zemlje na potpuno novi način po samodarivanju Boga i koja nas uvlači u ovaj proces pretvorbe. Stoga nazivamo taj događaj Euharistijom, što na hebrejskom znači «beracha» - zahvaljivanje, hvaljenje, blagoslivljanje i prema tome pretvorba izvršena po Gospodinu: prisutnost njegovog «časa». Isusov «čas» je čas u kojem pobjeđuje ljubav. Drugim riječima: Bog je pobijedio jer On je ljubav. Isusov «čas» hoće postati naš «čas» i postat će to doista ako dopustimo da, slaveći Euharistiju, budemo uvučeni u proces pretvorbe koju Gospodin kani izvršiti. Euharistija treba postati središte našeg života. Nije

pozitivizam i želja za moći kad nam Crkva kaže da nedjelji pripada Euharistija. U uskrsnoj zori najprije su Uskrsloga vidjele žene pa onda učenici. Tako su otad znali da je prvi dan u tjednu, nedjelja, njegov dan. Dan početka stvaranja postao je dan obnove stvaranja. Stvaranje i otkupljenje idu zajedno. Zbog toga je nedjelja tako važna. Lijepo je da je u mnogim kulturama nedjelja slobodan dan ili čak sa subotom čini takozvani vikend. No, to slobodno vrijeme ostaje prazno ako u njemu nema Boga. Dragi prijatelji! Katkad na prvi pogled izgleda neugodno u nedjelju isplanirati i svetu Misu. No, vidjet ćete da upravo ona slobodnom vremenu daje pravo središte. Ne dajte se odvratiti od nedjeljne Euharistije te pomažite drugima da je otkriju. Moramo je, naravno, sve više i više iznutra razumjeti i naučiti je ljubiti kako bi iz nje proizišla radost koju tako trebamo. Potrudimo se oko toga - isplati se.

Otkrijmo unutarnje bogatstvo crkvene liturgije i njezinu stvarnu veličinu: nismo mi koji pripremamo proslavu za sebe, već, naprotiv, sam živi Bog je koji priprema proslavu za nas. S ljubavlju prema euharistiji ponovo otkrivamo sakrament pomirenja u kojem dobrotu milostivoga Boga nam omogućava uvijek iznova započeti svoj život.

Onaj tko je otkrio Krista mora k njemu voditi i druge. Velika radost ne može se zadržati samo za sebe. Mora se prenositi . U velikim dijelovima svijeta danas se na čudan način zaboravlja na Boga . Čini se da sve ide jednako i bez njega . Ali istodobno postoji i osjećaj frustriranosti, nezadovoljstva sa svim i sa svima. Taj osjećaj nagoni gotovo na povik: Nije moguće da je ovo život! Zaista nije. I doista sa zaboravom Boga javlja se neka vrsta religijskoga «booma» religijskoga. Ne želim oduzeti vrijednost onome što

postoji na tom području. Može postojati i iskrena radost otkrića. Ali, istini za volju, vjera nerijetko postaje proizvod za potrošnju. Bira se ono što je ugodno, a neki znaju čak izvući i dobit. Ali vjera koja se traži na način «budi sam svoj majstor» na kraju krajeva nam ne pomaže. Ona je ugodna, ali u trenutku krize prepušta nas nama samima. Pomozite ljudima otkriti pravu zvijezdu koja nam pokazuje put: Isusa Krista! Nastojmo ga mi sami bolje upoznati da bismo na uvjerljiv način mogli voditi i druge prema njemu. Zbog toga je tako važna ljubav prema Svetom pismu i zato je važno upoznati vjeru Crkve koja nam otkriva smisao Pisma. Duh Sveti vodi Crkvu u njenoj sve većoj vjeri i čini da prodiere sve više u dubine istine. Papa Ivan Pavao II nam je darovao prekrasno djelo, u kojem nam je na sažet način objašnjena vjekovna vjera: Katekizam Katoličke Crkve. A ja sam nedavno osobno mogao predstaviti

Kompendij toga Katekizma, koji je izrađen po zahtjevu pokojnog Pape. To su dvije temeljne knjige koje bih htio preporučiti svima vama.

Naravno da knjige same po sebi nisu dovoljne . Stvarajte zajednice iz vjere. Posljednjih su desetljeća nastali pokreti i zajednice u kojima se može doživjeti snaga Evanđelja. Potražite zajedništvo u vjeri, suputnike koji zajedno nastavljaju onim velikim hodočasničkim putem koji su nam prvi pokazali Mudraci s Istoka. Spontanost novih zajednica je važna, ali je također važno očuvati zajedništvo s Papom i biskupima koje nam osigurava da umjesto traženja privatnih putova budemo u velikoj Božjoj obitelji koju je ustanovio Gospodin s dvanaesticom apostola.

Još jedanput trebam se vratiti euharistiji. «Budući da je samo jedan kruh, mi smo svi jedno tijelo, jer smo svi dionici jednog kruha», kaže sveti

Pavao (I Kor.10.17). Time želi reći: Kako smo primili istog Gospodina i On nas prihvaća i privija sebi, mi smo onda svi jedno među sobom. To se treba pokazati i u životu. Treba se pokazati sposobnim za opraštanje. Treba se pokazati osjetljivim prema potrebama ostalih. Treba se pokazati na dijeljenje s nekim. Treba se pokazati u zalaganju za bližnjega, kako za onoga blizu tako i za onoga krajnje udaljenoga, koji nas, unatoč toga, uvijek gleda izbliza. Danas postoje oblici dragovoljstva, ustanove uzajamnog služenja, koje upravo naše društvo hitno treba. Na primjer, mi ne smijemo stare ljude prepustiti njihovoj osamljenosti, prolaziti pokraj onih koji trpe. Ako razmišljamo i živimo počinjući od Krista, onda nam se otvaraju oči i tad ne živimo više za sebe nego vidimo gdje i kako nas se može trebati. Ako tako živimo i djelujemo, odmah primjećujemo da je puno ljepše kad nas se koristi i da smo tu za druge,

nego li da samo tragamo za
udobnostima koje nam se nude.
Znam da vi kao mladi želite velike
stvari, da se vi želite zauzeti za bolji
svijet. Pokažite to ljudima, pokažite
to svijetu, koji čeka upravo na
svjedočanstvo učenika Isusa Krista,
svijetu koji ponajprije preko znakova
vaše ljubavi može otkriti zvijezdu
koju slijedimo.

Nastavimo s Kristom naprijed i
živimo svoj život kao pravi klanjatelji
Božji! Amen.

Press centar Svete stolice

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/homilija-benedikta-xvi-
pred-800000-mladih-vjernika-2/](https://opusdei.org/hr-hr/article/homilija-benedikta-xvi-pred-800000-mladih-vjernika-2/)
(28.03.2026.)